НИЕ, ДОЛУПОДПИСАНИТЕ сътрудници на Института за ядрени изследвания и ядрена енергетика при БАН, присъединяваме своя глас към тревожното писмо–призив на Съюза на българските художници, отпечатано във в. „Народна култура“, бр. 7, от 12.II.1988 година за спасяването на жителите на Русе, отравяни от вредни хлорни газове.

Страшно е дори да помислиш, че хиляди деца, жени и мъже в нашата страна се раждат и живеят в условия, опасно застрашаващи тяхното здраве и живот.

Потресаващ е фактът, че в продължение на пет години не е намерен изход от създаденото положение и не е сложен край на тази своеобразна химическа война.

Напълно сме съгласни с българските художници, че „Никой няма да ни прости, че не сме били информирани за това, което става...“. Същевременно виждаме, че отсъствието на публичност относно екологическото състояние в района на Русе е и пречка за вземане на ефективни мерки (а не на полумерки!) за защита на населението. Нима може човешко сърце да не трепне, като си представи дечица с маски на лицето!

Крайно време е да си дадем ясна сметка, че това, което днеска спестяваме от разходите за пречиствателни и предпазни съоръжения, утре ще бъде стократно платено, ако не от нас, то от нашите деца и внуци.

Ние се присъединяваме към призива на СБХ химическите заводи в Гюргево да бъдат спрени. Същевременно смятаме, че имаме повод да се замислим сериозно за състоянието на екологическата ни среда въобще. Поради това предлагаме следното:

1. **Да се потърси съдействието на компетентни международни организации, в това число на новосъздадената Международна фондация за оцеляване и развитие на човечеството, за извършване на обективна оценка на екологическата обстановка в района на Русе и предлагане на мерки за радикално решаване на въпроса.**

2. **Най-компетентните здравни органи у нас спешно да организират опазването на здравето и лечението на населението на Русе и най-вече на децата и бременните жени, като при необходимост се прибегне и до евакуация.**

3. **Българската телевизия всеки ден, наред с прогнозата за времето, да излъчва бюлетин за екологическото състояние на Русе и околностите му.**

4. **Да бъде съставен и публикуван „черен“ списък на най-големите замърсители на околната среда в нашата страна. Обектите, включени в „черния“ списък, да бъдат обезопасени в разумни срокове или ако това не е възможно, да бъдат спрени.**

5. **Всички областни вестници поне веднъж седмично да публикуват бюлетини за екологичното състояние на областта.**

В поне един от централните вестници ежедневно да се публикува бюлетин за екологичната обстановка в столицата.

В бюлетините задължително да се отразяват с цифри замърсяванията, които са по-големи от пределно допустимите, и да се посочват основните източници на замърсяването.

6. **Съюзът на научните работници и Научно–техническите съюзи в България да се включат с конкретни действия в борбата за екологично оздравяване на страната и да разработят свои програми в това отношение.**

Не бива да допускаме трагедията на Русе днес да стане утре съдба и на други градове в нашата страна!
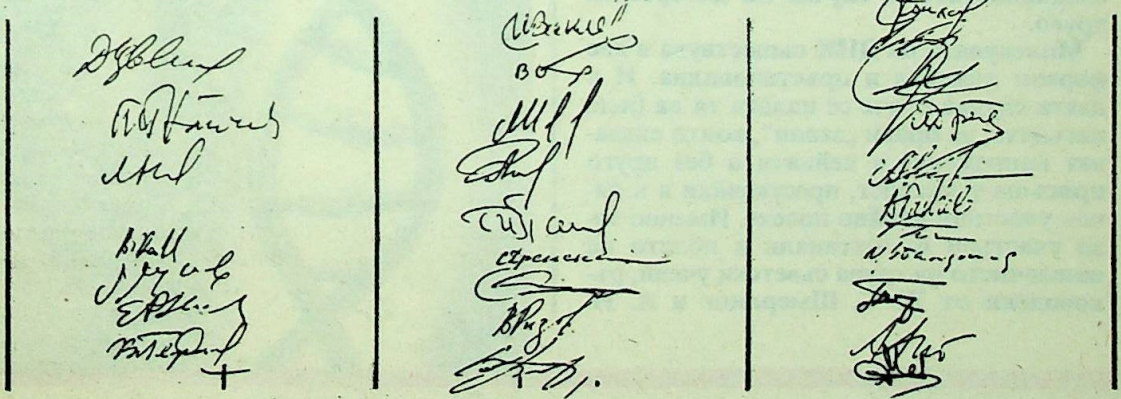
БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА. Писмото е подписано от проф. д–р Димитър Цв. Стоянов и още 26 души.